Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o. s. v. adresseres „Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiveren ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

N. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.
N. Christensen, Clarkson, Kansas.
H. H. Grunsberg, Hampton, Nebr.
O. C. Rodby, Deerfield, Dane Co., Wis.
P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
Crik Knudsen, Davey, Lancaster Co. Neb.
B. M. Bager, Akron, Colo.
A. L. N. Spangberg, Room 50, A. T. & S. F. Build., Topeka, Kan.
Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Nebr.
Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.
A. P. Johnsen, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.
Marius Erickſen, Easton, Fresno Co., California.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

„Stjernen"s kontante Præmier.

Vi tillader os atter at rette „Stjernen"s Abonnenters Opmærksomhed paa den store Fordel, de have ved at betale Kontant for Bladet. Tidligere har vi givet de forskudsbetalende Abonnenter en Præmie til en Værdi af 50 Cents. Men da de kontante Penge somoftest er mere ønskelige at have end Varer eller Bøger, mente vi at gjøre „Stjernen"s Abonnenter en større Tjeneste ved at betale dem den halve Dollars Præmie i kontante Penge, med andre Ord sælge dem Bladet for $1.50, i Stedet for $2. Kontante Penge er en Artikel, der er lettere at blive klog paa end en lang Liste forskjelligartede Varepræmier. Denne Forandring indførte vi sidste Foraar, og vi finder, at den giver almindelig Tilfredshed. Enhver, som betaler sin Aargang af Bladet i Forskud, behøver kun at indsende $1.50, hvorimod alle Restanser beregnes efter den gamle Pris af $2.00. Abonnenter, som staar til Restanse for 1891, vil indsende $2.00 for dette Aar, og hvis de samtidigt betaler Bladet forskudsvis for 1892 vil de derpaa som Præmie faa en Rabat af 50 Cts., altsaa bliver Betalingen kun $3.50 for begge Aar.

Grundtanken i denne Metode er, som vi før har sagt, Indførelsen af det udelukkende Kontantsystem, hvilket ifølge vor Overbevisning er det bedste for alles vedkommende.

Peter Ebbeson, Udgiver.

Hvad Valget lærte os.

Følgende træffende Kommentarer over Udfaldet af det nylig stedfundne Valg i Nebraska hidsætte vi efter Bladet Farmers Alliance:

I Reglen er det et utaknemligt Arbejde at tale om begaaede Fejlgreb, der ikke staar til at ændre. Var det independent Parti en blot og bar Døgnflue, fremfostret for en lokal Valgkamps Skyld, vilde en Revy af Valget være unyttig og naragtig. Men saadant er ikke Tilfældet. Ingen narrer sig selv værre end de Personer, som antager, at det delvise Nederlag har gjort Ende paa det independent Parti. Og ingen, som betragter de Formaal, det gjælder, og holder sig à jour med Landets politiske Historie, kan drage en saadan fejlagtig Slutning. De Spørgsmaal, hvorom Kampen drejer sig, ere alt andet end lokale. Selv Transportspørgsmaalet er alene i stilt saa vidt som dets Indvirkning paa Raksterne i Nebraska rækker. I alle dets videre Betydninger er det et nationalt Spørgsmaal, og for hvert Aar, der gaar, antager det sig videre Betydning. Det er et ubetvingeligt Spørgsmaal. Folket kræver dets Løsning, og de to gamle Partier ignorerer faktisk Kravet. Den nationale independent Bevægelse er et Svar paa disse Krav, og den midlertidige delvisse Sejr af Jernbanemagten i Nebraska vil ikke mere formaa at stoppe Bevægelsen end Mr. Partingtons Ost ævnede at hæmme Oceanets Bølger.

Pengespørgsmaalet er en anden Sag, som endnu mere er national i sin Beskaffenhed, af den Grund, at de enkelte Stater ingen Jurisdiktion har over den. Denne Sag er af den mest levende Betydning for hele Folkets Velfærd. Begge de gamle Partier tilsidesætte Folket i deres Behandling deraf og kryber for Pengemagten, som de tror har Almagt til at skabe Præsidenter. Den store Bevægelse, som omfatter tre millioner Farmere, havde mere sin Rod i dette Spørgsmaal end i alle andre tilsammen. Har Nebraskas Valg beseglet dets Skjæbne? Har nogle enkelte individuelle Kandidaters Nederlag eller Sejr nogen Indflydelse paa dette paatrængende Spørgsmaal? Vil Folket i Nebraska og de øvrige Stater ophøre med sine Forlangender om dette Spørgsmaals Løsning — standse deres Oprør imod den Uretfærdighed og den Armod, som flyder af en falsk Finanspolitik — fordi J. W. Edgerton ikke blev valgt til Højesteretsdommer? De, som mene, at de vil dette, kjender kun lidt til den Sejghed, der karakteriserer den vestlige Gren af de anglosaksiske Race.

Hvad lærer Landets politiske Historie os andet end at Nederlag er en Forløber for eventuel Sejr. Nederlag og Martyrdom gik forud for Slaveriets Ophævelse. Wendell Philips blev slæbt gjennem Gaderne i Boston med et Reb omkring Halsen. Wm. Lloyd Garrison sultede fordærvet medens han prædikede Sandheden i sin Avis. John Brown hængtes i Charleston, og Fremont led et knusende Nederlag ved Valget. Paa hin Tid var der ligesom nu to Partier. De undgik det store Spørgsmaal ligesom de nu gjøre, og de sank begge foran det, som de nu vil gjøre.

Efter Haanden som Røgen fra sidste Uges Slagmark hæver sig og de døde, saarede og døende kommer til Syne, opdager vi, at A. M. Post er valgt med ca. 2,000 Majoritet, at de independente har vundet solide Sejre i to Tredjedele af Countierne og har valgt over Halvparten af Distriktsdommerne uden for Douglas County og har valgt den ene Universitetsregent. I Stedet for Nederlag er dette en substantiel Sejr. I hvorvel vi beklage Edgertons Nederlag som en uoprettelig Ulykke, vilde vi dog paa ingen Maade bytte Sejrene i Countierne og Distrikterne for hans Sukses. Dog vilde hans Sukses tilsyneladende have været en større Sejer; men ogsaa blot tilsyneladende.

Grunden til Edgertons Nederlag er Anledning til oprigtig Sorg. Ordet Sangvinskhed udsiger Grunden til den sørgelige Tildragelse. Enhver var saa sikker paa Edgertons Valg; endogsaa vore Fjender indrømmede det. Resultatet af denne store Sangvinskhed var, at man blev hjemme. Vore Venner ræsonnerede som saa: „Aa vel, Edgerton er jo valgt alligevel; en Stemme gjør ingen Forskjel." Og saa blev der nok af hans egne Folk hjemme til at give ham Dolkestødet i Ryggen.

Hvem og hvad har hjulpet Danmarks Bonde- og Arbejdsstand?

Da dette Spørgsmaal nu er kommet paa Bane i „Stjernen", saa kunde ogsaa en dansk Bonde lide at faa et Par Ord indført, hvis den ærede Redaktør vil give Lov.

Hr. Strandskov synes at prøve paa at gjøre gjældende, at Præsterne har ydet den væsenligste Hjælp til den Fremgang, som Danmarks Bonde- og Arbejdsstand har gjort i de senere Aar. Dersom dette skal forstaas som Stand betragtet, saa tager Hr. Strandskov vistnok storligen feil. Det kunde uden Tvivl siges med en Del mere Ret og Sandhed, at Præstestanden har været en Hindring for den simple Mands Fremgang og Velvære. Den overdrevne Flothed og Herlighed, som Danmarks Præstestand har levet i saalænge, har Bondestanden og den fattige Arbejder maattet slide sig baade stiv og træt for. Den store Indkomst og høje Løn, som Danmarks Præster har havt i foundne og lange Aarrækker, har de vistnok ikke tjent paa en ærlig og redelig Maade, set fra den moralske Side. Den Person eller Stand, som ikke yder det menneskelige Samfund Tjeneste for hvad det skjænker, er en Byrde og Hindring for Fremgang og Velvære. Vor Fædrenejord har længe været vædet af den fattige Mands og Kvindes Sved, der faldt for at faa Skatter og Penge til en doven og flot Præst. Disse Mænd og Kvinder troede at saaledes maatte og skulde det være. De var uvidende om, at det kunde være anderledes. Hvem ved ikke, at Præsterne har i høj Grad misbrugt denne Danmarks Bondestands Uvidenhed. Hvem, som bruger sin Kundskab og Oplysning mere til sin egen Fordel og Fornøjelse end til sine Medmenneskers, — om en saadan kan det vel næppe med Sandhed siges, at han er en Menneskehedens Velgjører.

At Højskolerne har gjort usigelig Gavn i Danmark for de „lavere Stænder", ved vi alle, men Paastanden om at, Præstestanden var disse Skolers Stiftere og Vedligeholdere er næppe korrekt. Tag f. Eks. en Mand som gamle Thomas Bjørnbak. Han havde Folkehøjskole i mange Aar og paa forskjellige Steder i Danmark. Han var sin Virksomhed hengiven i høj Grad. Han modtog fattige Karle, som en doven Skolelærer og Præst havde forsømt at give Undervisning i Drengeaarene; han modtog saadanne og som intet havde at betale med for deres Undervisning hele Vinteren igjennem. Gamle Thomas Bjørnbaks Hjerte slog varmt for Danmarks uvidende Bondestand. Velsignet være hans Minde. Men stod Præsterne denne Mand bi i hans Virksomhed? Ingenlunde. De bagvaskede ham, søgte paa flere Maader at skade ham og hans ædle Virksomhed. Da denne var endt, og han skulde bæres til Graven, kom saa Danmarks Præster for at vise ham den sidste Ære? Slet ikke. Blandt den store Skare, som stod sørgende ved hans Grav, var der ikke en eneste Præst at se. Men Bondekarle næsten fra alle Egne var der. Et temmeligt talende Bevis.

Det nægtes ikke at gamle Grundtvig har gavnet Danmarks Bondestand, men dette gjorde han ikke i Egenskab af Præst. At han gjorde det, var fordi han som Menneske havde en Del af det sande Friheds-sind og fordi hans Hjerte var berørt af sand Menneskekjærlighed. Han var en Undtagelse fra Standen.

Det ser meget ud til fra flere af hans Udtalelser, at det kneb at holde den gamle snævre Præstetrøje paa. Han syntes stundom at have sprængt den paa nogle faa Traade nær; og hvorvidt „Grundtvigianismen" skal have Trøjen lappet og snærpes ind i den igjen, eller den vil falde af „af sig selv" synes at være et Spørgsmaal, som er forbeholdt Fremtiden at høre.

Det er vist næppe rigtig at tænke, at der skulde kun være en eneste Ting, som særlig har bragt Danmarks Bondestand fremad. Som sagt, der er ingen Tvivl om, at Folkehøjskolen har gjort en stor Del; men der er ogsaa andre Ting; iblandt disse kan vistnok nævnes det store Samkvem og Samfærsel, som i de senere Aar har gaaet for sig. Videnskaben har funden Midler, hvorved næsten hele Jordens Menneskekreds kommer sammen. Det ene Menneske lærer det andet i næsten alle Livets praktiske Foretagender. Hele Jorden er ligesom bleven en eneste stor Skole. Men at sætte disse Videnskabers Midler i Virksomhed strittede Præsteskabet imod saa meget og saalænge de formaaede. Praktisk Bid ag til Menneskeslægtens Fremgang og Velvære har vistnok aldrig været ydet fra Præsteskabet som Helhed betragtet. Der har været enkelte, men de var en Undtagelse fra Rigdom.

Naar der nu i vore Dage er bragt et af de betydningsfuldeste Spørgsmaal frem, som nogensinde har været kjendt, nemlig, hvorvidt Krig skal vedblive eller for evigt ophøre, saa stiller Præsterne sig ogsaa her paa den gale Side. De blæser i Krigslyren af al Magt hujer skraaler om Krig. Jo tænk, Krigen, det uhyre Menneskeslagteri! Værdige Diciple af ham, der forkyndte „Fred paa Jorden". Ikke sandt?

En dansk Bonde.

WoodRiver, Nebr., 7. Novbr. 91.

Hr. Redaktør!

I en Redaktions-Artikel bringer „Den Danske Pioneer", af 22. Oktober, sine Læsere den overraskende Nyhed, at Redaktør S. F. Neble i al sin Praksis kun her i Landet er stødt paa e'n „Fremtoning", der offentlig har vedkjendt sig den katolske Tro.

Jeg har kjendt „Den Danske Pioneer" næsten i al den Tid, den har eksisteret, fra den Tid da den først udkom som et kristeligt og anstændigt Blad, indtil den udviklede sig til en moralsk Guillotine, om jeg saa maa sige, under hvis Faldøkse al Hæderlighed og Velanstændighed maa bløde; men naar jeg undtager mig selv, har jeg aldrig lagt Mærke til, at nogen i Bladets Spalte har vedkjendt sig den katolske Tro, og da Hr. Nebles Praxis aldrig har strakt sig ret vidt, antager jeg, at han med denne „Fremtoning" sigter til mig. Jeg beder Dem undskylde, Hr. Neble, at jeg tager til Gjenmæle mod en slig Insinuation.

Ligesaa aabent som jeg vedkjendte mig Katolikismen, ligesaa aabent vil jeg bekjende, at jeg aldrig skulde have befaret Dens ærede Blad med mit Skriveri, hvis ikke jeg havde misforstaaet Situationen. Havde jeg forstaaet Situationen vilde jeg have indset, hvor modbydeligt det maatte være for Dem at optage det. Jeg troede nemlig den Gang at „Pioneer'"en var, hvad den udgav sig for at være — et frisindet Blad, og at De, Hr. Neble, var en frisindet Mand, uagtet De tillod visse Personer Aar ud og Aar ind, Uge efter Uge, at udslynge fornærmende, grundløse og i mange Henseender ligefrem latterlige, Beskyldninger mod Kirken. At De optog sligt skrev jeg paa Frisindets Regning uden at ane at De, som altid har udgivet Dem for at være en meget oplyst Mand, og altid har betragtet andre Mennesker for at være „saa sølle dumme", skulle dele disse Personers Anskuelser. Denne Tro paa Deres Oplysning og Frisind er imidlertid senere blevet betydelig svækket, især siden De begyndte saa varmt at anbefale det „lovelskende" Selskab A. P. A. Dette Selskab, mener De, er nylig fremstaaet, og dets Formaal er at drive Katolikerne bort fra Skolerne, bort fra ethvert Embede i Staten, kortsagt at berøve dem alle deres Borgerrettigheder. Hvad Formaalet angaar har De vistnok gjættet rigtig, De er jo fuldkommen enig med dette „lovelskende" Selskab i, at dets Formaal er retfærdigt; men naar De mener at dette Selskab er nylig fremstaaet, tager De fejl, thi A. P. A. er kun et nyt Navn for irsk Orangeisme; dette Selskab har bestaaet lige siden Kong William af Oraniens Tid og har altid udpræget sig i et bittert Had mod Katolikerne.

De hader Irlænderne, fordi de bekjende sig til den af Dem saa forhadte Religion. At Religionen er den eneste Aarsag til Deres Had, beviser den Omstændighed, at De af alle Kræfter støttede Irlænderen James E. Boyd, som usurperede Nebraskas Guvernørstol, thi han var uden Religion, derfor betragtede De ham som en Mand af Folket. Ganske vist kritiserede De hans Veto af Newberry-Loven, men at De næppe mente det oprigtigt beviste Deres Forsvar for Senator Christoffersen. Da Nysted Farmers Alliance kritiserede Hr. Christoffersens Holdning overfor denne Lov, tog De ham til Forsvar, og paastod at han kun stemte imod den fordi hans Vælgere ønskede at han skulde gjøre det. Hvem var hans Vælgere? Lad os se: Medens Newberry-Loven henlaa ventende paa at „Hendes britiske Majestæts Undersaat" skulde forsyne den med sin Underskrift, blev (ifølge Deres eget Udsagn) en Petition circuleret, sandsynligvis af Jernbanerne, for at formaa ham til at forkaste denne Lov, en anden Petition blev circuleret af „Omaha World-Herald" for at formaa ham til at underskrive den, men Jernbane-Petitionen blev den stærkeste. Men dette ikke halvvejs beviser, at Hr. Christoffersens Vælgere, saa vel som Sir James E. Boyds, var temmelig nær beslægtet med Jernbane-Komplottet.

Da Hr. Christoffersen blev valgt til Senator, forsikrede De, at hans Valg var vor Nationalitets Ære og Stolthed, og vilde blive til almindelig Gavn for hele Staten, men alt hvad vi hørte fra ham under hele Legislatur-Samlingen var, at han stemte mod Newberry-Loven to Gange. Dermed begyndte og endte den høje danske Senators hele Virksomhed i Legislaturen. Det skulde have været en meget „tykhoved" Irlænder, der ikke kunde have gjort det samme.

De vækker Splid ved at indvirke paa Folkets religiøse Fordomme. De lærer den danske Protestant at hade sin irske katolske Nabo. Er ikke Dansken og Irlænderen ligestillet her i Landet? Lad os antage at en Dansker og en Irlænder arbejder sammen paa et og samme Sted. Skal disse to Arbejdere hade hinanden fordi den ene er Protestant og den anden Katolik?

Intet Fjendskab behøver at eksistere mellem Protestanter og Katolikker her i Landet. Her er Plads nok til begge Partier, og Skam faa den Mand, der ved Tale og Skrift sætter Splid mellem fredelige Naboer! Enhver protestantisk Denomination er fri til at kompetere med den katolske Kirke paa Religionens Omraade. Hvis den katolske Kirke er faret vild, lad Protestantismen forkynde Sandheden; er den katolske Lære Slaveri og Mørke, lad Protestantismen prædike Frihed og Lys. Derfor Landsmænd, Troende og Ikke-Troende, vend Demagogerne og Urostifterne Ryggen, og lad os slutte os til Mænd, der virker for Sammenslutning og fælles Optræden.

I en anden Artikel i „Pioneer"en hedder det: „For Politiken er intet helligt. Æresord brydes" o. s. v. Er Politiken virkelig saa pilraadden at den ingen Ting respekterer, da i Himlens Navn, Hr. Neble, hjælp os Farmere og Arbejdere at reformere den; hjælp os at sætte Mænd ind i Legislaturen, der ikke vil bryde deres Æresord. Dette vilde De faa større Ære af end De faaer af at agitere et Religionsspørgsmaal, De ikke forstaar.

De beskylder Katolikerne for at de blander Politik og Religion sammen; men det er netop hvad De selv gjør. Ønsker De ikke ved Politikens Hjælp at drive katolske Borgere bort fra ethvert Embede? Ønsker De ikke ved Politikens Hjælp at drive de katolske Lærere ud af Skolerne? De vilde vel endogsaa, om det var mulig, indføre her i det frie Ameri[illegible] saakaldte penal laws, hvis Forbandelse i tre Aarhundreder hvilede over Irland, og knugede Befolkningen i Elendighed og Vankundighed. Og alt dette paa Grund af Religionen.

Deres næste Volte er, at Katolikerne vil indføre deres Religion i Skolerne. Kan De, Hr. Neble, opgive et eneste Tilfælde, hvor de har forsøgt derpaa? Dog fastholder vi at uden Religion er Mennesket ikke stort andet end et dresseret Dyr, og den Mand som hverken respekterer Gud eller Næsten er en farlig Borger i Staten. Ejheller vilde vore moderne Fritænkere forsvare vort offentlige Skolesystem saa varmt, hvis de ikke netop i dette gudløse System fandt et Middel, hvorved Barnesjælen kan ledes bort fra Gud og deres egne mørke Ideer indsmugles. Dette Fritænker-Partis Friheds-skraal er kun tomt Bulder. Disse gode Folk raaber fremad, men gaar bestandig tilbage. De raaber Frihed og Lighed, men selv er de de mest intolerante Bigotter paa Jorden. Ønskeligt vilde det være om disse oplyste Folk en Gang imellem viste os stakkels formørkede Skabninger et Glimt af den store Oplysning, de sidder inde med, i Stedet for bestandig at paradere deres — Vulgarisme.

Ærbødigst
P. T. Nelson.

Kabelgram.

(Uge-Oversigt fra Udlandet.)

Kaotisk Brasilien. En farlig Nødelighed herskер i Brasilien som Følge af Forspillet til den ny Borgerkrig, eller hvad det bliver til. Havnene ved Rio og Santas er saa at sige helt blokeret, og kommer der ikke snart Luft i Trafiken, saa ser det sort ud for Kaffedrikkerne. Det er nemlig fra disse Havne, at Størsteparten af Verdens Kaffe forsendes.

De tyske Pengehuse. Aviserne har i den senere Tid oppartet med alle Haande mysteriøse Historier om, at en Pengekrise var nær forestaaende i Berlin; men det hele viser sig at være en Mythe. Tre Privatbanker er rigtignok gaaet i Vasken; men de store Pengefirmaer er alle solvente og solide. Hele Skaden er ikke andet, end den Fortrykthed, der skriver sig fra de nedgaaede Konjunkturer paa Børsen; men nogen Panik kan der ikke være Tale om. Ganske selvfølgeligt er det jo, at de Banker, som er bygget paa Sand, opgiver Aanden ved saadanne Lejligheder.

Den russiske Bjørn. Europæerne begynde at frygte for, at Hungersnøden i Rusland vil fremkalde en ny Koleraepidemi, og ogsaa bringe det vestlige Europa denne slemme Syge paa Halsen. Skulde dette ske, faar den siviliserede Verden en frygtelig Regning at opgjøre med Czaren. Thi Ansvaret for den nuværende Hungersnød i Rusland paahviler ham direkte, selvfølgelig bliver han ogsaa ansvarlig for den Pestilense, som muligt kan flyde derfra. Hungersnøden i Rusland skyldes ikke saa meget naturlige Aarsager som Regjeringens Administration. Grunden til Misvæksten i flere af de russiske Provinser var den, at Størstedelen af de opdyrkede Marker slet ikke blev tilsaaet, og „Misvækst" vilde der vist blive alle Vegne og til alle Tider, hvis det gik ligedan til. Og Grunden til, at disse Marker ikke blev tilsaaet var den, at Regjeringen havde udplyndret den russiske Bonde for hans Kvæg, Redskaber og Sædkorn fordi han havde undladt at betale Skat. Da saa Bonden efter god gammel Skik vil ty til Jøden for at laane Rubler til at kjøbe Saakorn for mod Sikkerhed i Aarets Afgrøde, kommer den barbariske Regjering ham i Forkjøbet og jager samtlige hebraiske Menneskevenner ud af Riget. Og denne morderiske Fremgangsmaade skulde Forsynet have Skylden for!

Socialismen i Frankrig. Det var et slemt Slag for Regjeringen, at Socialisten La Farque blev valgt fra Departementet du Nord. Det var ogsaa en Overraskelse for Nationen, der nu faar Øjnene op for et nyt Element i Politiken, som der ikke før har været taget med i Beregningen. Kun faa har havt nogen Ide om Socialisternes Styrke i Frankrig, eller at de overhovedet havde nogen Vægt i Politiken. Nu er man kommen paa andre Tanker. Hidtil har der dog ikke været det for Udviklingen af den største Styrke nødvendige Samhold blandt de franske Socialister. Det socialistiske Parti i Frankrig er opsplittet i tre Grupper: Arbejderpartiet, Blanquisterne og de uafhængige. Førerne for hver enkelt Gruppe kjender ikke saa nøje deres Tilhængeres Styrke. Men ifølge Regjeringens Statistik, der af de socialistiske Førere anerkjendes som nogenlunde korrekt, skal der være henved 1,000,000 Socialister i Frankrig; deraf findes 200,000 i Paris, 50,000 i Marseilles, 40,000 i Lyon og 15,000 i Bordeaux. De øvrige ere spredte over de midterste Departementer, Pas-de-Calais og du Nord, hvor deres Styrke stadig vokser.

Tyskernes og Franskmændenes socialistiske Anskuelser afvige dog ikke saa lidt fra hverandre. Tyskerne har en Forkjærlighed for ko-operative Foreninger. Deres militære Opdragelse gjør dem lydige. Derfor er Tyskland det Sted, hvor de socialistiske Ledere bedre kan gjennemføre sin Autoritet end i andre Lande.

Stjernestud.

*** Gamle Geronimo, den forbistrede Apachehøvding, som for nogle Aar siden var alle Arizona-Setteres Rædsel, er nu Fredsdommer i Fort Marion Banches, Ariz. Man skulde antage, at denne Bestilling vilde staa i fuldkommen Modstrid til hans Natur; men den beskjæftigende Officer forsikrer, at den gamle Barbar er et fuldkomment Mønster paa Værdighed — naturligvis efter Græns folkets Begreber. De fleste forhv. Medlemmer af Geronimos Morderbande er nu Soldater.

*** En Kjæmpekvinde ankom nylig med et af Hamborg-Skibene til New York. Hun var ikke blot over 6 Fod høj, men fyldig i Omrids og opvejede 380 Pund paa Vægtskaalen. Hendes Mand var en stor Mand for sig selv betragtet; men ved Siden af sin bedre Ægtehalvdel svandt han ind til en Minoritet. Pauline Roth — saaledes hedder Kjæmpekvinden — er skjønt kun 3[illegible] Aar gammel, Moder til 11 Børn. Den drabelige Familje vakte stor Opsigt da de traskede ind i Barge-Officen. Der var alle Størrelser og Sorter, fra den lille stumpbenede Purk til en firskaaren, bredskuldret Søn, som maaler 6 Fod 5 Tommer i Højden. Han er blot 20 Aar gammel, men er en sand Herkules. Familjen kommer fra Tyskland.

*** En interessant, men ikke ganske tilforladelig, Historie fortælles om nogle Huler, som Russerne har opdaget i Mellemasien. Ved Indtrædelsen i disse Huler, fandt de til deres store Forundring, at de kunde trænge langt ind i Jorden til et Sted, hvor der for mange hundrede Aar siden har været bygget en smuk Stad. Men Forbauselsen blev endnu større, da de paa Jorden fandt Mønter af Guld og Sølv, fra hvis Indskrifter de kunde slutte, at de tilhørte et Folkefærd, som havde beboet Staden mindst 200 Aar før Kristi Fødsel. Denne underjordiske By bestaar af en Labyrinth af Korridorer, Gader og Torvepladser omringet af flere Etager høje Huse, inde i hvilke man fandt Gryder, Urner, Vaser og andre velforarbejdede Ting. Byen var maaske anlagt for at tjene som Tilflugtssted mod de omvandrende Barbarers Overfald.

*** Vognfjeder- og Vognfabrik-Aktieselskabet i Altona, Tyskland, har nylig gjort en Pragtvogn færdig, der er bestemt for Kongen af Dahome. Vognen skal ikke trækkes af Heste, men af 16 Slaver. De forfølvede Tværstænger, hvortil Slaverne spændes, ere befæstede til de 3 Stedet for Vognstjert anbragte „Trækbjælker"; desuden skulle 2 Slaver skyde efter bagtil. I Stedet for den overflødige Kuskebuk er der anbragt Forskringer i Form af naturtro eftergjorte Hajfiske og Strudsæg paa Sokler samt Palmeblade. Vognen er i det indre rigt forsynet med Hynder og helt betrukket med blaa Silke. Lakeringen er mørkeblaa, Nederdelen af Vognen rød med rig Sølvdekoration. Paa Vognsiderne findes Kongens Vaaben, flot malet i det fremvise Hajfiske og Strudsæg paa forgyldt Felt, omgivet af Slanger og Elefanttænder, og er kronet med Palmetræer.

Western Electric Belt & Appliance Co's

nye Forretningslokale.

Paa Grund af den store Forøgelse, som har indtraadt i ovennævnte Kompanis Forretning, blev det nødsaget at søge sig Kvarter, mere i Overensstemmelse med Forretningens voxende Krav end det, Kompanet nu har. Dette har det nu sikret sig i **INTER OCEAN BUILDING,** Hjørnet af Dearborn og Madison Sts., Chicago. Bygningen, som er en af Chicagos nye Kjæmpebygninger, er samtidig en af de smukkeste og eleganteste Kontorbygninger i Chicago og er beliggende i Byens bedste Forretningsstrøg. Firmaet Dr. Greggs Elektriske Belter har været heldige i sit Valg og fortjener at gratuleres.